

ב"ה

מכות פרק ב' משנה ב'

.א.

אז ככה. מי שהרג בשוגג חייב גלות אבל אם עשה זאת בשוגג הקרוב למזיד
לא מתחייב בגלות!!!!

המשנה לנו פותחת:

הזורק אֶבֶן לְרִשּׁוֹת הַרְבִּים וְהָרֵג,

הָרִי זֶה גּוֹלָה.

לכאורה לא מובן, לזרוק אבן לרחוב זה לא קרוב למזיד?

ע"ן בקרטנורא וכתוב אמה בכל זאת גולה:

זרק את האבן לרשות הרבים - ואע"ג דקרוב למזיד הוא, שהיה לו לחשוב שבני
אדם מצוים ברשות הרבים תמיד, הכא עסקינן באשפה העשויה ברשות הרבים
להפנות בה בלילה, ואינה עשויה להפנות בה ביום וזמנין דמקרי דיתיב בה,
ומשום הכי גולה, דלאו פושע הוא ולא אנוס גמור הוא:

רבי אליעזר בן יעקב אומר:

אם מכשיצאתה האבן מידו - הוציא הלז את ראשו וקבלה,

הרי זה פטור.

באיזה מקרה רבי אליעזר בן יעקב חולק:

ע"ן ברטנורא: והוציא הלה את ראשו וקבלה פטור - דכתיב [דברים יט](#) (ומצא את רעהו, פרט
לממציא את עצמו):

אז מה טעמו?

ב.

זָרַק אֶת הָאֶבֶן לַחֲצֵרוֹ וְהָרַג,
אִם יֵשׁ רְשׁוּת לַנֶּזֶק לְכַנֵּס לְשֵׁם,
גוֹלָה;

וְאִם לֹא, אֵינוֹ גוֹלָה,
שֶׁנֶּאֱמַר: "וְאֲשֶׁר יָבֵא אֶת רְעֵהוּ בַיַּעַר":
מֵה הַיַּעַר – רְשׁוּת לַנֶּזֶק וְלַמְזִיק לְכַנֵּס לְשֵׁם;
יֵצֵא חֶצֶר בַּעַל הַבַּיִת,
שֶׁאֵין רְשׁוּת לַנֶּזֶק וְלַמְזִיק לְכַנֵּס לְשֵׁם.

זרק סכין שלולאחצר של חבירו והרגו 😊, מתי לא גולה?
מדוע?

ג.

אבא שאל אומר:
מה חטיבת עצים רשות;
יצא האב המכה את בנו,
והרב הרודה את תלמידו,
ושליח בית דין:

אבא שאול אמר שחטיבת עצי מיוחדת בכך ש
ולא שכל מה שאוסר זה רק מה ש
ממילא, המשותף לאב המכה את בנו, הרב הרודה את תלמידו ושליח ב"ד ש

עיינ ברמב"ם, וסמן בקו מה עשה כאן שליח בית דין: וכן הרב המכה את תלמידו או שליח
בית דין שהכה את בעל דין הנמנע מלבוא לדין והמיתו בשגגה פטור מגלות שנאמר
לחטוב עצים לדברי הרשות יצא האב המכה את בנו והרב הרודה את תלמידו ושליח בית
דין שהרי שגגו והרגו בשעת עשות המצות:

מה עשה שליח בית דין לפי הרמב"ם?

הראב"ד חולק: א"א זו לא שמענו מעולם אלא שליח ב"ד שהוא מלקה יותר ממה שאמדוהו ב"ד ומת
תחת ידו

מה עשה שליח בית דין לפי הראוב"ד?
